

Postavy

Lasse

Maja

Klenotník
Karát

Siv Leanderová

Ture Modig

Lollo Smitt

KAPITOLA 1

V Pivniči, lepšie Povedané v Detektívnej kancelárii

Ulice v Lotorkove sú ako vyludnené. Je pol štvrtnej popoludní a nad mestečko sa už vzniesla tma. Všade je mokro a námestie je pokryté snehovou kašou. Je február.

V malom pivničnom okienku sa stále svieti. Vnútri sedia dve deti, v teplučku je im príjemne. Volajú sa Lasse a Maja. Sú takmer rovnako staré a chodia v škole do tej istej triedy.

Dnes majú voľno, lebo sú prázdniny. No Lassemu a Maji ani na um nezíde íst so spolužiakmi na vršok so sánkami. Majú iné záujmy.

– Cítim v kolene, že sa čoskoro stane čosi napínavé, – vraví Lasse.

– Hm, – zamrmle Maja, ktorá si práve číta.

V pivnici Majiných rodičov si zariadili malú kanceláriu. Sedia každý vo svojom starom kresle pri okrúhlom stole. Všade naokolo sú poukladané hrubé knihy.

Sú to detektívky Majinho otca. Tu deti sedávajú a čítajú. Počas prázdnin sa chcú dozvedieť čo najviac o tom, ako pracujú zlodeji aj polícia. Lebo Maja a Lasse nie sú len spolužiaci, sú aj spoločníci.

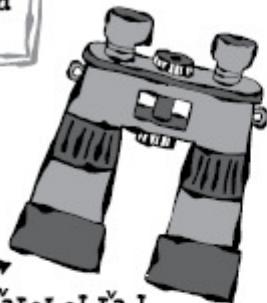
Vlastnia spolu detektívnu kanceláriu.
Detektívnu kanceláriu LasseMaja. Možno
neviete, čo je to detektív? Nuž, detektív je
ako policajt, hoci bez uniformy.
Taký detektív pátra a špehuje podozrivé
osoby, fotografuje a sleduje ich
ďalekohľadom. A nakoniec
zločinca odhalí.

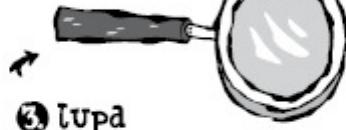
detektívny výstroj
kancelárie LasseMaja

1 Fotoaparát

2 ďalekohľad

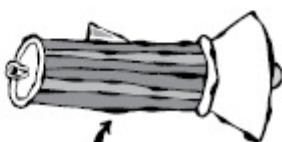

3 Lupa

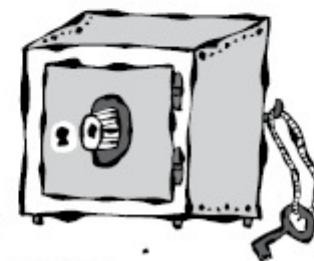
4 zrkadlo

5 Umetné nosy a párochne

6 báterka

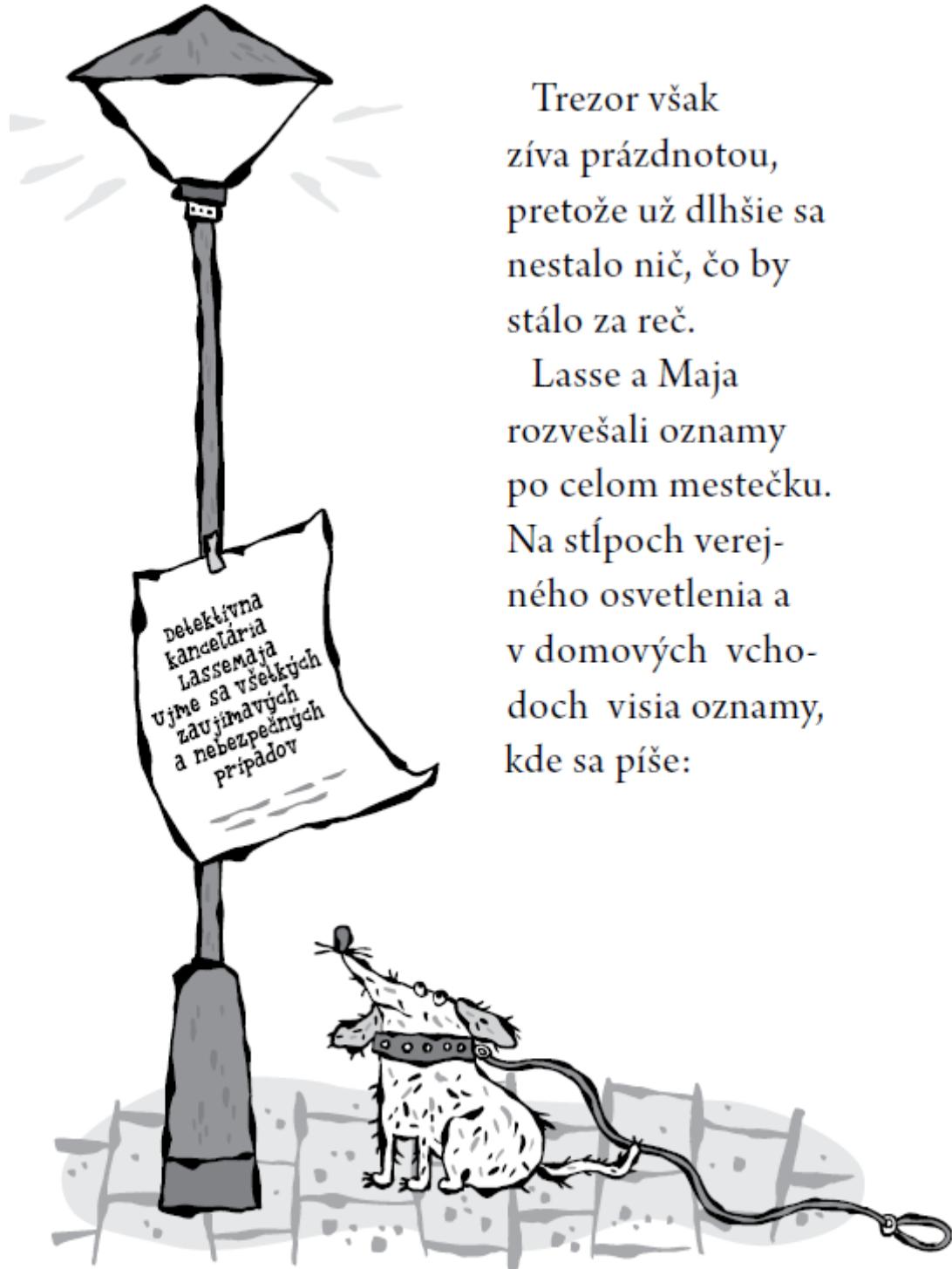
7 Trezor

– Tak rada by som riešila nejaký zamotaný prípad, – vzdychne Maja.

– Vyzerá to, akoby aj zločinci odišli na prázdniny, – povie Lasse.

V kancelárii je jedna veľká skriňa. Do nej si odkladajú všetko, čo potrebujú k detektívnej práci:

- ♦ Fotoaparát s bleskom – aby mohli fotografovať aj v tme.
- ♦ Ďalekokohľad – aby dovideli do diaľky.
- ♦ Lupu – aby mohli skúmať odtlačky prstov.
- ♦ Zrkadlo – aby videli za roh.
- ♦ Umelé nosy a parochne – aby sa vedeli zamaskovať.
- ♦ Baterky – aby si zasvietili v tme.
- ♦ Trezor – kde si môžu odložiť peniaze, čo si zarobili.

Trezor však
zíva prázdnou,/
pretože už dlhšie sa
nestalo nič, čo by
stálo za reč.

Lasse a Maja
rozvešali oznamy
po celom mestečku.
Na stĺpoch verej-
ného osvetlenia a
v domových vcho-
doch visia oznamy,
kde sa píše:

Detektívna kancelária LasseMaja

sa ujme všetkých zaujímavých

a nebezpečných prípadov.

Vypátrame odcudzené peňaženky

aj stratené mačky.

Výhodné ceny.

Zatiaľ čo Lasse s Majou čakajú na zaujímavé prípady, čítajú si kriminálky. Maja sa práve chystá porozprávať Lassemu, čo sa odohráva v jej knihe.

Je to rozprávanie o zlodejovi psov, ktorý kradol psy pred obchodmi. Potom zavolal majiteľovi psa a žiadal výkupné, aby úbohé zvieratko vrátil. Maja sa rozhorčí, už len keď si na to pomyslí.

Vtom ktosi zaklopte na dvere. Lasse a Maja sa na seba významne pozrú. Kto to len môže byť?

KAPITOLA 2

zúfalý muž Prosí o Pomoc

Lasse ide otvoriť. Vonku na schodisku stojí muž s kockovanou čiapkou na hlave, s veľkými čiernymi fúzmi a premočenými topánkami.

Je to klenotník Karát. Najbohatší muž v celom mestečku.

Pán Karát vlastní klenotníctvo na Kostolnej ulici, preslávené po celej krajine svojimi diamantmi, prsteňmi, náušnicami a všakovakými šperkmi. Čo len môže od mladých detektívov chciet?

Lasse ho vedie pivnicou až dolu do kancelárie.

– Vitajte, pán Karát. Nech sa páči, sadnite si, – povie Maja a ukáže na Lasseho prázdne kreslo.

Klenotník Karát sa stažka zvalí do kresla a z vrecka na kabáte si vyberie vreckovku. Potí sa. Je na ňom vidno, aký je nervózny.

– Čo pre vás môžeme urobiť, pán Karát? – spýta sa Lasse.

– Som zúfalý a na stĺpe pouličnej lampy pred mojím obchodom som našiel váš oznam, – začne. – Potrebujem pomoc!

Obaja detektívi si ako na pokyn vyberú perá a poznámkové zápisníky.

– Mám klenotníctvo na Kostolnej ulici už dlhé roky a obchody vždy išli výborne, – začne klenotník. – Zákazníci zblízka i zdaleka vyhľadávali môj

skromný obchodík tu v Lotorkove. Teraz
však moja šťastná hviezda pohasla,
– vraví a vysmrká sa do vreckovky.
– A čo sa stalo? – spýta sa Lasse.
– Každým dňom som chudobnejší
a chudobnejší, – vzdychne si a pokračuje:

– Vyzerá to, akoby mi niekto z mojich zamestnancov kradol diamanty. V krátkom čase mi zmizlo päť veľmi cenných kameňov a ja vôbec nerozumiem, ako sa to mohlo stať. Pri odchode domov musí každý z nich vyprázdníť tašky aj vrecká. Aj tak nikdy nič nenájdem. Z obchodu sa nič nevynáša, tým som si absolútne istý.

– Čo na to polícia? – spýta sa Maja. Polícia to vyšetruje už od zmiznutia prvého diamantu, ale žiadneho podozrivého dosiaľ nenašli. Nemôžu nič robiť, kým zlodej nespraví chybu a neprezradí sa, tvrdia.

Klenotník si uvoľní kravatu na krku.

– O chvíľu som na mizine a obchod budem musieť zatvoriť, – vzlykne.

– Bez preslávených diamantov zákazníci čoskoro stratia o moje klenotníctvo záujem.

Lasse a Maja vidia, že je veľmi rozrušený.

– Neprijemná situácia, – vraví Lasse a poškriabe sa perom po nose. – Polícia nemôže urobiť viac a vy neviete, koho podezrievat. Správne som to pochopil?
– spýta sa Lasse.

– Veľmi správne, – odpovie klenotník.

– Teraz by som chcel vedieť, či by ste sa mohli ujať môjho prípadu a zamestnať sa naoko v mojom obchode.

Budete pozorne sledovať všetko dianie. Pomôžte mi zistíť, kto ma oberá o diamanty! Dobre vám zaplatím. Máte záujem? Milí moji, povedzte, že máte!

– Nastupujeme zajtra. S okamžitou platnosťou, – povie Maja.